

Les noves espècies

La muntanya no és un gimnàs ni una botiga, i si no li tens respecte, s'hi torna. De vegades paguen justos per pecadors, però creieu-me, ella ho nota

Quan saltes del cotxe i, en comptes de sentir ocells o les esquelles de les vaques, sents la música a tot drap del vehicle que hi ha aparcat un tros més enllà, venen ganes de deixar anar una parrafada sense introducció ni conclusió, perquè poques frases són suficients per dir-ho tot pel dret. Però suposo que la problemàtica és prou complexa com per deixar-les anar sense senderi. Reflexionem-hi una mica, o almenys fem el què bonament puguem.

L'encadenament d'events que des de l'agost ens tenia ben distrets ens ha deixat en ple mes d'octubre sense quasi ni adonar-nos-en, amb la festa dels bolets com a punt final, mal que a l'avançada. Ara sí que la cosa ja va de debò i en comença una altra, de celebració, que el sector terciari rep amb els braços oberts per tot allò de bo que aporta a la zona. Però aquest cop les regles són diferents: fora del nucli urbà, les coses es compliquen.

Si bé fa uns anys el gran debat arran dels bolets era si collir o arrancar, avui en dia potser hauríem d'agafar perspectiva, actualitzar-nos i replantejar-nos les coses des de la base, començant per l'educació. Tot plegat no és poca cosa. L'incivisme al bosc és un tema general que s'accentua a la tardor deguda la gentada que circula entremig de les branques dels boixos de la comarca. No em semblaria pas estrany ni místic que tothom pensés de forma lògica que si del bosc n'extraïem quelcom, l'hem de deixar intacte, tractar-lo amb respecte ja que, en certa manera, ens n'hem aprofitat. No comportar-s'hi bé però agafar-ne allò que et plau és pràcticament un robatori.

Hi ha qui no li agrada anar a buscar bolets, tan sols collir-los, i en aquests casos potser seria més profitós per tothom, alhora que responsable, recórrer a algun paradista d'algun dels múltiples mercats que tenim vora les vies de comunicació principals. En algunes curses de muntanya es fan marcar els gels i barretes energètiques del corredor amb el seu dorsal i, en cas de trobar-ne algun fora de les papereres habilitades als controls, s'identifica i es penalitza la persona que l'ha llençat on no tocava. Una molt bona iniciativa que, a falta consciència ambiental, és tan taxativa com eficaç. Amb els bolets estaria bé trobar alguna fórmula equivalent que evités les llicències però que anés en aquesta mateixa direcció. La muntanya no és un gimnàs ni una botiga, i si no li tens respecte, s'hi torna. De vegades paguen justos per pecadors, però creieu-me, ella ho nota.

I així, mentrestant, van apareixent noves espècies com el bolet burilla o aquell que té una sorprenent semblança a una llauna de cervesa. Quan es fa fosc i arriba la calma, els cérvols (a qui, per cert, també agraden les llenegues) deuen tenir molta feina catalogant en el seu particular inventari d'espècies comestibles totes aquelles coses estranyes que durant el dia han sortit al subsòl, mai més ben dit, com bolets.